

Milí čtenáři,

vítáme vás u jarního čísla našeho časopisu.

Hezké, i když místy popršené, počasí je konečně tady, za námi jsou Velikonoce a před námi náročné i krásné dny konce školního roku.

Ohlédněme se tedy společně za tím, co jsme prožili, nechme se inspirovat knižními tipy a zapřemýšlejme nad tím, co je to přátelství. Samozřejmě nesmí zase chybět čtení na pokračování a také několik básniček.

Užijte si čtení.

Všem přejeme spoustu úspěšných dní.

Vaše redakce školního časopisu

Vtip

Přijde Pepíček domů a ukazuje tatínkovi vysvědčení. Tatínek povídá: „Tak hrozné vysvědčení jsem ještě neviděl.“ A Pepíček mu odpoví: „Já také ne, ale včera jsem ho našel ve tvých věcech...“

Jde blázen po ulici a táhne za sebou cihlu na vodítku. Vidí ho policista a řekne mu: „Vy máte ale hezkého pejska.“ Blázen mu na to odpoví: „To není pes, to je cihla.“ Policista odejde, blázen se otočí k cihle a řekne: „To jsme ho převezli, vidí, Puňto.“

Rozhovor se spolužáky

Jsou za námi velikonoční svátky, a proto jsme si pro vás připravili krátkou rekapitulaci toho, co jsme prožili a jak jsme si Velikonoce užili. Děkujeme všem za jejich odpovědi.

Otázky:

1. Co se ti nejvíce líbí na Velikonocích?
2. **Holky:** Malovala jsi vajíčka?
3. **Kluci:** Pletl sis sám pomlázku?
3. Jaké je vaše oblíbené jídlo o Velikonocích?
4. Slaviš rád/a Velikonoc ?
5. **Holky:** Vyměnila by sis to s kluky?

Kluci: Vyměnil by sis to s holkami?

Láďa Daněček 3.C

1. Nevím, asi se mi líbilo všechno.
2. Ne, nepletl.
3. Asi beránek.
4. Ano, Velikonoce slavím moc rád.
5. Ne, určitě bych si to s holkami nevyměnil .

Nikola Hudáková 3.B

1. Nejvíce se mi líbí, když zdobíme vajíčka.
2. Jo, vajíčka jsme zdobily.
3. Nejvíce mi chutnal beránek.
4. Ano, moc ráda.
5. Jo, s kluky bych si to vyměnila.

Naše básnická tvorba

21.STOLETÍ

irituje mě
ta rozhaštěřená
společnost
kdy hlásáme
jak máme
každý svůj názor
ale když
je někdo trochu
jiný
tak je to špatně
kámo

Jakub Hudák 5.A

1. Na Velikonocích se mi líbí všechno.
2. Ne, pomlázku jsem si nepletl.
3. Nejvíce mi chutnaly vykoledované sladkosti.
4. Jo.
5. Ne, s holkami bych si to nevyměnil.

Lada Štěpáníková 7.B

1. Na Velikonocích se mi nejvíce líbí, že můj brácha vždycky vykoleduje spoustu sladkostí a já mu to můžu sníst.
2. Ano, letos jsme vajíčka malovaly s mojí sestřenicí.
3. Nejvíce mi chutnají cupcaky, vajíčka a beránek.
4. Jo.

NÁLEPKY

nemít žádný
názor
nevědět a
mít svoji
kánoi
neznat
a přesto poučovat
neobávat se
a přesto se jít
někde schovat
nesnášet
a přesto milovat
proč lidé umějí
hezky
nálepkovat

5. Ano, určitě by to byla sranda.

Veronika Plasuňová 7.B

1. Nejvíce se mi líbí, že nemusím do školy.
2. Ne, vajíčka jsme kupovali.
3. Nejvíce mi chutnají vajíčka, šneci a muffiny.
4. Jak kdy.
5. Ani ne.

Redaktor: Nikol Kastlová

LETNÍ POEZIE

na krajinu svítí slunce
jako by ji chtělo
obalit do zlatavého
papíru a nechat
se jen
unášet
pomalu potichu
splýnout s okolím
a ve víru kopretin
tančit

Redaktor: Johana Ferfecká

Tipy na knížky

Chcete začít více číst? Nebo pořád přemýšlíte nad tím, proč lidé čtou? Ještě před tím než se pustíte do tipů na knížky, zde je 5 důvodů, proč je dobré číst: čtení zlepšuje paměť, zmírňuje chronickou bolest, zvyšuje slovní zásobu a IQ, uklidňuje, čtení knížek dětem zvyšuje jejich empatii. A to už stojí za to, ne?

TATĚR Z OSVĚTIMI-HEATHER MORRIS

Kniha Tatěr z Osvětimi vznikla podle skutečného příběhu, který souvisí s jedním z nejznámějších symbolů holocaustu - čísly, která měli vězňové vytetována na předloktí. Když se slovenský

žid Lale Sokolov stal v tom strašlivém místě tatěrem a musel označovat své spoluvězně čísly vyvedenými nesmazatelným inkoustem, využil to k odvážným činům. Díky své práci mohl vyměňovat šperky a peníze z majetku zavražděných židů za jídlo, které pomáhalo ostatní vězně držet naživu.

Za své přežití mu vděčí mnozí. Velmi silný příběh, který by si měl přečíst každý, aby si vážil toho, co má.

JEDEN KOPEČEK ŠMOULOVÝ - MARIE DOLEŽALOVÁ

Knižka od herečky Marie Doležalové, která v ní vzpomíná na své dětství prožité v 90. letech minulého století. I když jsem tu dobu nezažila, dokázala jsem se hodně vcítit do situací, jež autorka popisuje. Celkově je knížka taková oddechová, nostalgická a nádherně graficky zpracovaná.

Redaktor: Johana Fernecká

Přátelství - krátká úvaha

Máte pravé přátele? Zamyslete se na tím, co to přátelství je. Já osobně si myslím, že je to vztah mezi dvěma nebo více lidmi. Jedná se o silné pouto, které panuje mezi námi všemi. Někteří z nás by si bez něj nedokázali představit život. Je fajn mít někoho, s kým si můžete promluvit o svých pocitech a problémech. Promluvit si s někým, kdo je vám blízký. Možná vám ta osoba pomůže a zlepší náladu. Někteří lidé jsou uzavření do sebe, i když mají spoustu přátel.

Každý má svého přítele, kterému věří a má ho rád. Měli bychom se k němu chovat tak, jak

chceme, aby se on choval k nám. Měli bychom se navzájem respektovat, pomáhat si a užívat si. Je hodně těžké, když mezi vámi nastane chyba. Jenže nesmíme zapomenout: vždy musí nastat nějaká chyba, aby se mohl stát zázrak.

Vím, jak moc je těžké ztratit někoho, kdo je vám blízký. Vím, jak moc to bolí, sama jsem si tím prošla a určitě ještě někdy projdu. Lidé přicházejí a odcházejí, takže pokud jste o někoho přišli, vím, jak moc je těžké na něj zapomenout, ale jednoduše nahodte úsměv a jděte dál. Přijde někdo nový, kdo vám bude blízký. Nenechte se ovládat ostatními. Ne každý umí žít svůj vlastní život, ale snaží se ovládat vás. Největším uměním je být sám sebou, i když ostatní jsou jiní. Nesnažte se měnit sebe ani ostatní, snažte se porozumět. To je pravé přátelství.

Redaktor: Natka Vorková

Neobyčejně obyčejné kočky - část 4.

Vzápětí se otevřely dveře a my spatřili řezníka. Ten zakřičel a popadl koště. „Běžíme!“ zavelel jsem a Iggy bez reptání pustil šunku. Řezník kolem sebe máchal koštětem, snažil se nás zasáhnout. My jsme mu ale proběhli pod nohama a vyběhli ze dveří. Neohlíželi jsme se a zastavili jsme se až v tajném úkrytu. Pohlédli jsme na sebe a vyprskli smíchy. Vypadali jsme jako hrouda masa. Iggy měl v tlamě rybu a salám. Já jsem měl kolem krku ověšenou šňůru z burtů a v tlamě balíček s mletým hovězím masem. Když se vrátili ostatní,

jen na nás nevěřičně hleděli. „Slyšeli jsme v řeznictví nějaký rozruch, ale že byste to mohli být vy!“ podotkla s úšklebkem Stella. Iggy na mě pohlédl a já po Stell hodil rybu. „Fůůůůůj!“ zakňučela a setřásla ze sebe rybu. Roztrhl jsem balíček s masem a pak jsme se ládovali. Když jsme všichni dojedli, řekl jsem: „Už budu muset jít.“ a vyběhl z křoví. Vyšplhal jsem se na strom u našeho okna a skočil dovnitř. Kiki chrácala a já se tiše proplížil kolem ní. Posadil jsem se před dveře a o chvíli později jsem slyšel

rachocení zámku. Sluhové se na mě usmáli a já jen mrskl ocasem. Když nám dávali jídlo, byl jsem přejedený, a tak jsem nabídl Kiki, jestli nechce sníst moji porci. Tlustá kočka se na mě zářivě usmála a pustila se do mého jídla. Otrásl jsem se a stočil se do klubíčka na gauči. Kiki se přibelhala k velké sluhce, která seděla na gauči vedle mě. A teď se podržte. To co Kiki udělala bylo hrozné. Ona...ona... Se s dvouožci mazlila?! Jak to že neumřela, když se jí dotkli? Sluhové jí hladili a mě se chtělo

grcat. Dosáhlo to vrcholu, když Kiki olízla velké sluhce ruku. Zakryl jsem si oči packami a usnul. Ráno jsem hned vyběhl do pokoje malých sluhů a skočil k oknu. „Co tu děláš?“ zaprskal jsem na Kiki, která blokovala okno. „Vezmi mě s sebou!“ naléhala. „Ne!“ zabručel jsem. „Pak nikam nepůjdeš.“ upozornila mě a zle se zašklebila. Protočil jsem očima. To bude dlouhý den.

Redaktor: Nikol Orawczaková